

נחלת אבותינו

חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

פרשת כי תצא | י"ג אלול ה'תשפ"א - בשל"ב לשטרות

כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך הרב יאיר שרפי הי"ו

ויוליכוהו למלך. וכאשר החל להתבונן כיצד הוא יכרע למלך, מתוך שהדמיון הפך למציאות, החל פשוט לכרוע ברך ולפתע הסל שהיה מלא ביצים נפל וכל הביצים נשברו, והתרנגולים נפצעו, או אז הקיץ מהתרדמה והבחין שאין כאן ביצים, ולא אפרוחים, לא תרנגולים, לא בית ומכונית מפוארת ובטח שלא ראש הקהל, אך בהחלט יש כאן ביצים שבורות. לכן התורה אומר "כי תבנה בית חדש" כאשר יעלה במוחך רעיון חדש להתעשר ברוחניות או גשמיות, "ועשית מעקה לגגך" המחשבה העליונה שורה בראש האדם הוא ה"גג" והגוף הוא ה"בית". זאת אומרת עליך להגדיר את רעיונותיך, לתת להם גבול ולא דורר, ו"לא תשים דמים - דמיונות - בביתך" - דמיונות אודות אופן הצלחתך, "פן יפול הנופל ממנו" בבחינת גם מה שיש לו לא נשאר לו. (ע"כ בתמצות הבא"ח בספרו עוד יוסף חי-דרשות) ולענ"ד יש להוסיף לכך דבר נוסף, כאשר כבר יש לך רעיון ברוחניות או גשמיות, אל תעבך עצמך מלעשותו, כיון שכל עוד שלא התחלת אותו הוא בגדר דמיון, אך אם אתה מתחיל לעשות הרי שכבר יצא מן הכח אל הפועל, ונותר רק להתפלל שהקב"ה יסייע לסיים בהצלחה בבחינת "לא-ל גומר על". ובכלל זה זכור תמיד שגם אם טרחת וניסית ועשית ולא הצלחת, לא קרה כלום, פשוט מתחילים שוב ומצליחים בסייעתא דשמיא. **בהצלחה!**

אדם הנבון אינו עומד במקום אחד. רעיונותיו מתחדשים מיום ליום, הן בעסקיו הגשמיים - בו הוא מנסה את כוחו להגות תוכניות שונות שיבטיחו את הצלחתו, והן בעסקיו הרוחניים, כי נפשו משתוקקת להגביר עליה את התורה והמצוות, לסיים מסכתות וכיוצא בה. אמנם לצד התועלת בשאיפות הללו, טופחת לנו המציאות על פנינו, ולא פעם אנו נקלעים למצב מביך, כאשר רעיונותינו משום מה אינם מתבצעות כפי שחשבנו בהתחלה. ואז לאחר הכשלונות בנקל יוכל האדם להגיע לאכזבה ועצבות ומכאן אל הייאוש הדרך קלה. **ידוע המעשה על אותו אדם שהיה עוסק במסחר הביצים והתרנגולים, כאשר מדי שבוע היה קונה בזול בכפר ומוכרם בעירו בעד כמה פרוטות יתרות שהרויח, וכך פרנס את בני ביתו בצמצום. באחת הפעמים בדרכו מן הכפר, החל לחשוב על רעיון נפלא: במקום למכור את הביצים והתרנגולים, יוליך הכל לביתו, את התרנגולות יושיב על הביצים ותוך כמה ימים יהיו לו אלף אפרוחים, כמובן שכולם יהיו נקבות ויולידו עוד אפרוחים. בחישוב מהיר גילה שתוך חדשים יהיו לו מאתיים אלף תרנגולות. כמובן ימכור את התרנגולות, יקנה בדים וסחורות בחו"ל וימכור ביוקר ושוב יוכל להחליף את ביתו ומכוניתו או אז יחלקו לו כבוד גדול עד שיתמנה לראש הקהל**

אחוות אחים
חריש
קהילת קודש תימן

פעילות העמותה

- כולל יום
- כולל ערב
- בית כנסת בלדי
- בית כנסת שאמי
- שיעורי תורה
- דף היומי
- תהילים לילדים
- גמ"חים

כניסת שבת: 18:50

יציאת שבת: 19:57

העלון טעון גזירה
אין לעיין בשעת התפילה

"ואלה יעמדו על הברכה"

להצלחתם בבריאות, פרנסה ומילוי משאלות ליבם לטובה בזכות זיכוי הרבים בהפצת העלון

רחמים בן שלום שרפי ורעייתו טובה וז"ב מאיר בן יחיאל חלבי ורעייתו צפורה וז"ב הדסה בת חיים שמשון כתבי וז"ב מאיר ישראל אש זיוה בת דבורה הלל בן זהבה ברק וענבל חלבי והרן הוולד

לרפואת
מרדכי בן רחל שמואל בן שילת שילת בת חונו זהבה

זש"ק
יעל בת דבורה

מתוך שלחן ערוך המקוצר של מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

אין לך אדם שאין לו שעה

סימן סימן ק"י - הלכות ראש השנה

הבלדי. ובשאמי, וכתוב וכו'), ובספר חיים, ולא נזכר עד שאמר ברוך אתה ה', כיון שאמר את השם גומר את הברכה ומתפלל כסדר ואינו חוזר. וכן אם שכח ובכח יתקדש וכו' וחתם המלך הקדוש, ואפילו לא אמר עדיין רק ברוך אתה ה', חותם המלך הקדוש ואומר אתה בחרתנו וכו'. ואם ברור לו בר"ה וכיפורים שאמר ובכח יתקדש וכו', רק מסופק אם חתם המלך הקדוש, אינו חוזר, שבדאי סיים כהוגן. וכן הדין למנהג הבלדי שאומרים ובכח יתקדש, גם בכל הימים שבין ר"ה לכפורים. ובחזרת ש"צ, מנהגינו שאין הציבור אומרים בקול זכרנו ומי כמוך וכו' רק הוא לבדו: [ג] בעלינו לשבח מר"ה ועד יוה"כ המנהג שאומרים במקום שלא שם חלקינו כחלקם, שלא שם חלקינו כהם. ובמקום ומתפללים אל אל לא יושיע, ומתפללים ללא יועיל. ומנהג השאמי לכפול תיבת לעילא, בכל הקדישים שאומרים מראש השנה עד יום הכפורים. וכיון שבקדיש מן יהא שמיא רבא וכו' ואילך צריכין להיות שמונה ועשרים תיבות, ובכל השנה אומרים לעילא מן כל ברכתא, עתה אומרים לעילא מכל ברכתא. אבל בבלדי כופלים תיבת לעילא כל השנה, ואומרים "מכל" תיבה אחת. ויש מהשאמי שנוהגים לומר בעש"ת עושה השלום במרומי בה"א, בסיום

[א] כל השנה אומרים בתפילה האל הקדוש. מלך אוהב צדקה ומשפט. חוץ מראש השנה עד יום הכפורים ועד פֶּלֶל, שצריכין לומר המלך הקדוש, המלך המשפט, לפי שבימים אלו הקדוש ברוך הוא מראה מלכותו לשפוט את העולם. וכן מוסיפים זכרנו ומי כמוך וכו'. ואם טעה ואמר האל הקדוש, או שהוא מסופק אולי אמר האל הקדוש במקום המלך הקדוש, אם נזכר תוך כדי דיבור (דהיינו אמירת שלום עליך רבי), ועדיין לא התחיל ברכה אחרת, אומר המלך הקדוש ואינו חוזר לראש, וכן הדין בהמלך המשפט. אבל אם לא נזכר עד לאחר כדי דבור, אזי בהמלך הקדוש צריך לחזור לראש התפילה אפילו מספק, מפני ששלש ברכות הראשונות נחשבות כאחת. (ואפילו שליח ציבור בחזרת התפילה צריך לחזור לראש, ואומרים הקדושה שנית). אבל בהמלך המשפט נחלקו הפוסקים. יש אומרים שאפילו יחיד אינו חוזר אפילו לאותה ברכה, כיון שהזכיר תיבת מלך בברכה זאת. ויש אומרים שצריך לחזור. דהיינו שאם נזכר קודם שעקר רגליו, חוזר לברכת השיבה ואומר משם ואילך על הסדר. ואם עקר רגליו, חוזר לראש התפילה. כל השנה אם טעה ואמר המלך הקדוש, המלך המשפט, אינו חוזר: [ב] אם שכח זכרנו, או מי כמוך, זכור רחמיק (לפי נוסח

המשך בעמ' הבא >>

זכות הלימוד בעלון - לעילוי נשמת

יחיאל בן מחפוד חלבי זרהרה בת סאלם חלבי ויקטור בן ארתור אליהו שדרה בת מוסא יחיאל יעקב בן יהושע ראובן אברהם בן אברהם רחל בת שמש ת.נ.צ.ה.

מעוניין להפיץ את העלון בבית הכנסת שלך?!
צור קשר עם איתמר 053-345-3020 או שלח בקשה למייל NA0546812981@gmail.com

הליכות תימן

מי שנתכבד בכוס מחברו

כל הזכויות שמורות למערכת "נחלת אבותינו" אין לשכפל ולצלם ללא רשות בכתב ממערכת העלון

התפילה והקדיש: [ד] בשבת בנתיים ערבית בברכת מעין שבע, אומר גם כן במקום האל הקדוש, המלך הקדוש. ואם טעה השליח צבור ואמר האל הקדוש, אם עדיין לא סיים הברכה חוזר מהמלך הקדוש ואילך. ואם כבר סיים הברכה (ואפילו אם אמר רק ברוך אתה ה') אינו חוזר. ובבלדי אומרים אז המלך הקדוש גם בכל שבתות השנה, מטעם שכל ברכה שאין בה הזכרת שם ומלכות אינה ברכה:

[ה] בראש השנה ויום הכפורים מתפללים תפילת העמידה באיברים זקופים כמו בכל השנה, אבל הלב יהיה כפוף לעבודת היוצר. וכן לא יגביהו את קולם אלא בלחש כמו בכל השנה. ויש נוהגים כדעת המתירים להגביה אז את קולם כדי שיוכלו להתפלל יותר בכוונה, ודוקא מעט אבל לא הרבה. ויזהר לדקדק בתפילתו היטב, שלא ישנה שום נקודה. ויהדר אחר סידור מדויק היטב להתפלל מתוכו. ונוהגים להתפלל בבכיה, ואפילו כשאל ר"ה בשבת [וכלשכן ביום הכפורים]. ורבינו אור"י ז"ל אמר שמי שאינו בוכה בימים אלו, מורה שאין נשמתו טובה ושלמה. וכשנופלת עליו בכיה מאליו, זוהי הוראה שדנים אותו באותה שעה למעלה, אם ביום ראשון או ביום שני:

[ו] מנהגינו שמברך איש לרעהו בראש השנה בנוסח זה, תכתב בספר החיים ובספר הזכרון [ויש מוסיפים, ובספר מחילה וסליחה וכפרה]. והלה משיב, ואתה תכתב בספר החיים ובספר הזכרון [ובספר מחילה וסליחה וכפרה]. וזה הן בלילה הן ביום. בין קודם חצות בין אחר חצות, בין ביום ראשון בין ביום שני. וכן עד יום הכפורים, ועד בכלל, אומרים נוסח זה, ואין מזכירין חתימה. [ורבים נוהגין שהחזן גם כן מברך כך לקהל בהוצאת ס"ת שני בראש יום הכפורים, תכתבו בספר וכו', והם משיבים כנזכר]. ובמוצאי יום הכפורים אומר לו, תבושר במחילה וסליחה וכפרה. והלה משיב, ואתה תבושר במחילה וסליחה וכפרה. וכן נוהגים שככותב אדם מכתב לחבירו מראש חדש שאלו ואלך, מברכהו בתחילת המכתב או בסופו שיתכתב בספר החיים ובספר הזכרון:

נעם משה כרמי נ"י

מפי עוללים

מלחמת הרצון

"כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלקיך בידך ושבת שבי"

"כי תצא למלחמה" – שלא מסתדר לך הדברים כרצונך.

"ונתנו" – שיתבטלו כל הרצונות נגד רצונך ויסתדרו לך הדברים כרצונך.

"ושבת שבי" – וזה יקרה כאשר תכניס את רצון ה' בתוך המחשבה שלך, כמו שכתוב: "מלך אסור ברהטים" בתוך רהיטי המוח שלך, וזה אותיות "מחשבה" – "חשב מה" ה' רוצה ממך. כמו שכתוב במסכת אבות: "בטל רצונך מפני רצונו, כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך"

מאת מאיר ישראל אטש הי"ו

מתוך הפרשה

פרשת כי תצא

כתוב בפסוק "כי תצא למלחמה על אויביך" פירש רש"י במלחמת הרשות, ויש לפרש בדרך מוסר שאויביך הוא היצר הרע, חז"ל אומרים שלבד אי אפשר לכבוש את היצר הרע, אבל אם אתה מתחיל השם עוזר לך. וזה הכוונה אם תעשה מלחמה על היצר הרע, אני אעזור לך ונתנו ה' אלקיך בידך. ואמר התנא באבות (פרק ד משנה ב) הוי רץ למצוה קלה כבחמורה ובורח מן העבירה, הכוונה לקיים את המצוה בזריזות שמראה על תשוקת המצות. ומסופר על הרב רבי שלום שרעבי זצ"ל ראש ישיבת בית אל, שבצעירותו היה יפה תואר וירא ה' והיה מתפרנס ממכירת בשמים ודברי חפץ, וכשעבר למכור את סחורתו בעיר צנעא בתימן ראתה אותו אשת שר ישמעאלי עשירה וחמדה אותו, קראה לו לעלות לחדרה ותבעה אותו לעבירה. הוא שאל היכן בית הכסא, ונמלט משם מגובה ג קומות ואירע נס ולא ניזוק, והלך מעיר לעיר עד שהגיע לירושלים, ונתמנה שם לראש ישיבת בית אל. למדנו מכאן על יראת חטא מגדולי רבותינו. ועוד אמרו, כל אדם יש לו שני יצרים יצר טוב ויצר הרע, רשעים יצר"ר שופטם, וצדיקים יצר הטוב שופטם, ובינונים זה זה שופטם (ברכות סא) אומר הפלא יועץ (ערך יצר), רצונו לומר שהצדיקים בדבר שהורגלו בהם, יצר הטוב מושל בו, עד שלא מתאוה לעשות רע. ורשעים כיוון שעברו עבירות ונעשה להם כהיתר ומרעה אל רעה מחפש מתי תבא לידו עברה, ולא חשובה בעיניו, אז יצר הרע שופטו. וכגודל היראה שיש לו בלב כך יוכל להיכנס בו ד"ת. ולמדנו עוד בפרשה על מצות המעקה "כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך", מצות עשה זו גם בבית אפשר לקיימה, אם רואים מיטת תינוק והמחיצה למטה, מצוה להרימה. וכן אם תינוק נמצא על הספה צריך שמירה שלא לעבור על "ולא תשים דמים בביתך", והחיוב הוא בגג שהוא בית דירה, ואפילו בגג שהתשמיש עראי חייב מעקה כל שהוא גג לבית דירה שמשמשים בה קבע, והעושה מעקה לגג מברך "אשר קדשנו" וכו' לעשות מעקה, רק שיהיה בסיום המכוש האחרון שעשוי לחזק המעקה שיהיה עובר לעשייתו. וסולם שאינו קבוע ועולה לגג לפרקים, כדוגמת סולם מקבלן, בבנין חדש חייבים לעשות מעקה. והקב"ה משגיח בפרטי בני אדם ועל מעשיהם וכל אשר יקרה להם בין טוב לרע לפי זכותן וקיומן (חינוך).

וכתוב עוד בפרשה על מצות שילוח הקן, רש"י מפרש הקשר שאם קיימת מצות צפור שילוח הקן יהיה לך בית חדש ותקיים מצות מעקה ואח"כ יהיו לך שדות וכרמים ובגדים נאים. חז"ל אומרים אם אתה רוצה שתתקיים בידך העשירות תתן צדקה ר"ת מעק"ה מתנות עניים קיום העושר. ויהי רצון שכל מעשינו יהיו לשם שמים ונזכה שימים נוראים אלה יוקדשו לשלושה דברים שהעולם עומד עליו, תורה, עבודה, גמילות חסדים, ונציב מעקה למעשינו הרעים בביאת גואל במהרה.

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל עמו ישראל, ובפרט כל התורמים והמסייעים בהפצת מסורת אבותינו נע"ג עדת קדש תימן המעטייה ובכללם השמות המוזכרים כאן שיזכו לכל הברכות האמורות בתורת משה סייעתא דשמיא בבריאות איתנה ונהורא מעליא פרנסה בשפע אושר ועושר אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים א.כ.י.ר

- יהודית רז בת יחיאל הזמי לרפואת
- נתנאל בן אליה ואורטל חלא לרפואת
- שולה בת לולוה (מרגלית) לרפואת
- שלום בן משה לרפואת
- יונה קהתי בת משה ושרה לרפואת

הרה"ג משה רצאבי הי"ו
ראש הכולל "פרי צדיק"

דיני מלאכת קוצר

הקוצר, התולש ביד

(א) הקוצר בשבת בשיעור גרוגרת (כ"ס ס"מ ק), חייב חטאת. אחד הקוצר תבואה או קטנית, או הבוצר ענבים או הגודר תמרים וכן כל דבר המחובר, חייב משום קוצר:

התולש בידו דבר מן המחובר, או שמרעיד את האילן כדי שישיר פירותיו, הרי זה תולדת קוצר וחייב:

לתלוש עשבים שצמחו על אבן או כלי וכיוצא בזה

(ב) צָרוּר (אבן) שעלו בו עשבים, וכשות שעלה בסנה, ועשבים שצמחו על גב הכלי מלחות הכלי, או על הכותל, התולש מהן חייב. ואף על פי שאינן מחוברות לקרקע, כיון שזהו מקום גידולן, וכל העוקר דבר מגידולו חייב:

פירות שיבשו באילן, אילן ועשבים שיבשו

(ג) תאנים שיבשו בעודם מחוברים באילן ואינם יונקים עוד מהאילן, וכן כל אילן שִׁבְשָׁו פירותיו בו, התולש מהם בשבת חייב, אף על פי שדינם כעקורים לענין טומאת אוֹכְלֵי:

ואפילו אם יָבֵשׁ האילן כולו ואינו יונק עוד מהארץ, מכל מקום אסור לתלוש ממנו, גזירה שמא יתלוש מאילן שלא יָבֵשׁ. וכן עשבים שיבשו, אסור לתלוש מהם או לעקרם:

לחתוך מענף תלוש

(ד) ענף שנתלש מאילן מערב שבת ויש בו פירות, מותר לתלוש ממנו פירות ולאכלן, ואפילו הן לחים:

ומן הדין אפילו אם הענף עדיין מחובר קצת בקליפתו לאילן, מותר לתלוש ממנו, שכל שאינו יכול עוד לחיות מהאילן דינו כתלוש. ומכל מקום יש לזהר בזה, כי אין העולם בקיאים בכך, ועל כן אין להתיר כי אם כשנפרד ונתלש לגמרי מהאילן:

למה הפנים של הבעל תוקע מאדימות?

את התשובה לכך מגלה לנו רבי נתן מברסלב זיע"א בליקוטי הלכות והנה הקדמה קטנה לפני.

מאת חגי קומימי הי"ו

בסוגי התקיעות מרומזים סודות נפלאים. **התקיעה** - מרמזת למידת החסד. (יהודי מרגיש את טוב ה' עליו) **השברים** - מרמזים על הגבורה. על לב נשבר (כמו השברים עצמם). שמרמז שהיהודי התרחק מאביו שבשמיים, אז הוא כשבר כלי). **התרועה** - מרמזת על מידת האמת. יש אמת ויש דין בעולם. והאמת של ה' היא הדבר הכי טוב שיכול להיות ליהודי. ממשיך רבי נתן ומגלה לנו: כשתוקעים תשר"ת מתגלה לה מידת הבושה. והראייה לכך- תביטו בפנים של בעל התוקע. הם מאדימות! הסוד לכך שהוא ואנחנו מתביישים בעוונותינו ומעשינו המקולקלים. זו ממש אימת הדין. ועוד ראייה שכתוב "אזיל חוורא ואתי סומקא" - הלך הצבע הלבן והגיע הצבע האדום. ככה בעצם נמשכת הבושה על כל העם בעת תקיעת השופר בראש השנה. ויש נקודה טובה בכך - אין בעל תוקע שאין פניו מאדימות, מכאן משמע שברוך ה' כל ישראל כשרים וצדיקים, ומתביישים בושה טובה בימי הדין. שנוכח לראות איך ה' יתברך מתגלה אלינו בעולם הזה, גם כשנביט על פני התוקע.

אחיזת הלולב והאתרוג בשעת הברכה

מאת הרב דניאל אהרון הי"ו

למדנו השבוע: (לט"ו) כל המצוות כולן מברך עליהן עובר לעשייתן ולכן יש לברך על ההלל קודם קריאתו. **וכתבו התוס':** שלפי זה צריך לברך על נטילת לולב קודם שנוטלים אותו שאם יטול אותו ולא יברך כבר לא יוכל לברך שמרגע שהגביהו יצא ידי חובתו (ומברכים דווקא על נטילת לולב כיון שהוא העץ הגדול מכולם) ומאיך לא יכול לברך כשמונח עדיין בכלי שהרי צריך שהמצווה תהיה מזומנת לפניו (כמו שהגמ' במנחות אומרת לגבי הנחת תפילין שמברך עליהם משעת הנחה עד שעת קשירה ולא בזמן שמונחות בכיס שלהם) ולכן כתבו התוס' ד' אופנים כיצד יעשה א' - שיברך על נטילת לולב ואח"כ יטול את האתרוג שכיון שלא נטל את האתרוג לא יצא ידי חובה בהגבת הלולב ונמצא כשמברך ונוטל את האתרוג מיד עובר לעשייתו ב' - שיטול כל ארבעת המינים (או אחד מהם) הפוך שאז אינו יוצא ידי חובה דבעינן דרך גדילתו ויברך עליהם ואח"כ יפכם לסדר גדילתם ג' - שיטול כל ארבעת המינים כסדר גדילתם אך יתכוין בפירוש שלא לצאת ידי חובה עד לאחר שיברך עליהם ד' - כיון שלא נגמרה המצווה עד לאחר הנענוע יכולים לברך גם לאחר שהגביה אותם וחשיב עובר לעשייתו. **השו"ע פסק:** (אר"ח סימן תרנ"א ס"ה) יברך "על נטילת לולב" ו"שהחיינו" קודם שיטול אתרוג כדי שיברך עובר לעשייתו או יהפוך אתרוג עד שיברך והיינו שנקט כשני האופנים הראשונים שכתב התוס' והכה"ח והחזו"ע כתבו: שכיון שיש אומרים שלהפוך את האתרוג יש בזה משום זלזול מצווה לכן העולם נוהגים כעצה הראשונה שכתב השו"ע לטול את האתרוג רק לאחר הברכה ונמצא עובר לעשייתו ובמשנ"ב כתב: שיש עוד עצה שיטול את כל ארבעת המינים ויכוין שלא לצאת בהם ידי חובה עד לאחר הברכה כמו האופן השלישי שכתב התוס' וכן כתב בבניאור הגר"א: שהעצה הכי טובה היא לטול כל ארבעת המינים ולכוין לא לצאת ידי חובה עד לאחר הברכה אלא שכתבו האחרונים: שכיון שסתם בני אדם אינם יודעים לכוין לכן לא הביא השו"ע עצה זאת להלכה ואה"נ מי שמכווין בתפילתו ומכווין שלא לצאת ידי חובת ארבעת המינים עד לאחר הברכה יכול לעשות כן.

אור ההלכה

2. תקיעה בשופר של דישון.

מתוך ספר "אור ההלכה"
ובו אוסף מנהגי ק"ק תימן
עם טבלאות ומאות תמונות צבעוניות
מופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" חריש
ניתן להשיג אצל איתמר עובד בטל' 053-3453020

צורת התקיעות

(שע"ה ח"ג ס' ק"ר ס' י"א, י"ב הערות ל', ל"ג)

1. תקיעה - כ-2 או 3-4 שניות*

שברים - שניה *1 שניה *1 שניה *1

תרועה - לא פחות מ-3-4 שניות*

תקיעה - כ-2 או 3-4 שניות*

*סימן זה בא להסביר שעושים בסופה קול סיום על-ידי נשיפת אויר בחוזק, ולא להפסיקה בפתע פתאום.

בשברים - צריך להפסיק בין שבר לשבר. **בתרועה** - צריך קול אחד רועד ועולה בדקות. והיא ע"י הפסקים בנשימה דהיינו בהפסקות קלות של האויר היוצא מן הבטן ועד קנה-הגרונן (או בנדנדוד בלשון), אבל לא בצירוף נענוע היד או נענוע הראש. ולהשתדל להריע מיד בהתחלה. ומאריכין בה כפול מהתקיעה.

3. תקיעה בשופר של איל.

הבן יקיר לי

המסלול לביטוי ולפיתוח אהבת הורים לילדים

מתוך ספרו של הרב אברהם אוחיון

לפתוח בשיחה

כך: "הורים רבים מקלקלים מעודף חינוך, ותפקיד המחנכים להשתדל לתקן את מה שהם מקלקלים".

לכל אדם, ובמיוחד לילדים, יש צורך לדבר לעתים "סתם" - על עניינים פעוטים וזניחים. גם בזמנים אלו מוטלת עלינו החובה להקשיב לילדים. עלינו להיות כלי קיבול גדול דיו לכל סוג של תקשורת, כדי שבשעת צורך או קושי ממשי נהיה אנו הכתובת לפניויהם.

משום כך יש להקשיב ברצינות גם לדבריהם של ילדים קטנים. גם בגיל הרך ביותר, חשוב לילדון שיהיו דבריו "נחשבים" ושדיבורו יישמעו. כבר בגיל זה מתחילה בניית התקשורת הנכונה. בדבריו מנסה הפעוט להרשים ולזכות בתשומת לב. אי נתינת דעת לכך ואי מתן תשומת לב לדבריו של הפעוט, או זלזול בהם, הם תחילת הדרך לחסימת הערוצים. חוויות משפחתיות

קשר משפחתי נוצר מאוסף של חוויות קטנות וגדולות, המצטרפות למארג אחד. כאשר ההורים משקיעים באווירה טובה ונהנים עם הילדים מחוויות משותפות, הם, למעשה, שוזרים את החוטים הנארגים לקשר. משום כך רצוי ליזום חוויות שישגונו את השגרה ויעשירו אותה בחוויות של חידוש ורענון. אם נשכיל להפוך את המשפחה למוקד חווייתי, נשמר את הקשר של הילד למשפחה. תאריכים מיוחדים בלוח השנה - יהודיים ומשפחתיים - הם הזדמנות ליצירת חוויה מיוחדת. כמו כן כדאי לצאת לטיולים בסביבה הקרובה והרחוקה ולנצל הזדמנויות הנקרות ביום-יום כדי לחגוג אירועים משותפים.

כדי שהילד ידבר ויפתח בפנינו, חשוב ליזום עמו שיחות. על ההורה ליזום, לדרבן, לעודד ולפתח שיחות לפי הצרכים של ילדו, וכאשר הילד נפתח להידברות, על ההורה להיות פנוי להקשיב לו. אין לחכות שהילד יפתח בדיבור, אלא - "את פתח לו". עלינו לגרום לו לרצות לדבר, וזאת על ידי שנפתח בשיחות ונראה לו שאנו מעוניינים לשמוע אותו.

רצף של שיחה כאשר ילד מתחיל לדבר ולהפתח, חשוב מאוד לתת לו לדבר כאוות נפשו, אף כאשר בעינינו הדברים אינם חשובים ואולי אף טיפשיים. ישנם ילדים מופנמים שמתקשים להביע את עצמם, וכאשר קוטעים אותם עלול להיגרם נזק בלתי הפיך ליכולת התקשורת שלהם. אין לקטוע את דבריו של הילד, אלא לאפשר לו להביע את הדברים בקצב שלו, ורק כאשר נראה שהוא מצפה לתגובתנו, יש להתרכז בעניין העיקרי, ולפתח אותו על פי הצורך. גם בשלב זה אין לקחת את שרביט הדיבור מן הילד אלא להוסיף לדובב אותו ולהראות לו כי אנו פנויים לשמוע אותו ושמחים שהוא משתף אותנו.

שיחות יום-יומיות של הילד אינן אמורות להיות רק בעניינים נשגבים של הדרכה, חינוך ועצה. להפך - השיחות היום-יומיות על דא ועל הא עוזרות לבניית התקשורת ולשמירת הרצף שלה. הנכונות של ההורים לשמוע מן הילד כל סוג של דיבור מעודדת את הילד להיות קומוניקטיבי. הרב וולבה זצ"ל אמר פעם, שהורים רבים הורסים את ילדיהם מעודף חינוך. במעמד זה הוא התבטא

להקדשות או להוצאת יקירים פנה לאיתמר עובד: 053-3453020	לזיווג הודיה בת אופירה	להצלחת אליעזר בן שמעון שבח	להצלחת בתאל בת אילנה חלא	להצלחת איטילה ליבי בת רחל	להצלחת יוסף בן אפרים מעודה	לזיווג הגון אדוה בת רבקה חפץ
להצלחת אופירה בת זohרה	להצלחת הודיה בת אופירה	להצלחת תהילה בת אופירה	להצלחת שמחה בת שושנה עוואד	להצלחת בת שבע בת שושנה עוואד	להצלחת לאה בת שושנה עוואד	להצלחת מזל בת שושנה עוואד

הלכות שמירת הלשון

עם מארי חיים

פגם ראשונה שלי... מקווה שלא אהיה רחוק מדי...

טוב, תורך שמואל

לא... כדאי ביד ימין... עוד כוונן אחד קטן...

בשם השם נעשה ונצליח...

איזה בושות... איפה הגולה נעלמה?...

חה חה חה!

דבר ראשון, גם אם זה רק בצחוק, זה עדיין לשון הרע. אמנם המילה "אלוף" היא לא מילת גנאי, אך בתוספת הקריצה בעין והכוונה שלך כשאמרת אותה, היא נחשבת למילת גנאי וללשון הרע... זהו לשון הרע ברמז!

ממש אלוף תיכון, הא? חה חה חה!

ששש... יעקב, זה לשון הרע!

אבל לא אמרתי שום דבר רע... אלוף זו לא מילה רעה וגם סתם צחקתי, מה אתך חיים?!

זכות הלימוד בכולל "פרי צדיק" לכל השותפים בתרומות לכל פעילויות העמותה ובכללם: לע"ג הצדיק

הרה"צ יורם מיכאל אברג'ל זצ"ל לע"ג ראובן אברהם בן אברהם לע"ג רחל בת שמש לע"ג זאב בן עליזה

ולהבדיל להצלחת כל עמ"י ובפרט הרה"ג ישראל אברג'ל הרה"ג חיים יוסף דוד אברג'ל

להצלחתו בפרנסה אלירן בן רבקה

ותודה וברכה להנהלת בית הכנסת "לב חריש" ליאור אפרים אוראל אוחיון נתנאל ירקוני

כל הזכויות שמורות למערכת "נחלת אבותינו" אין לשכפל ולצלם ללא רשות בכתב ממערכת העלון

- אלצהיימר. נערה יתומה בת 16, בלי אמה להישען עליה ולהתרפק על כתפה, עם אבא צעיר יחסית, ההולך ומאבד את שאריות זכרונו. יושב שעות ובוהה. שותק. פה ושם מנגב דמעה. שלוש שנים הוא סחב את המחלה, אבל בשנה האחרונה הוא שקע אל מצולות הזיכרון ודלה משם אירוע עליו חזר כמה פעמים בשבוע. "רצייתי למות. לא יכולתי יותר. מוכה וחבול בכל הגוף. רעב. בקושי שוקל 30 קילו. אין לי הורים, אין לי אחים, אין לי לאן לחזור, הוי אלוקים רחם עלי ואז הגיח פתאום החייל הנאצי הזה, שני מטר גובה ושלף אקדה. "יהודון" הוא שאג, ומיד שלף אקדה והדביק לרקתי, "מי אתה בכלל?" צעק עלי הנאצי, "אני רק יהודי פשוט" עניתי לו "יהודי פשוט". "ואז הנאצי החזיר את האקדה לנרתיק והלך לו". כן, אבא, של חווה קורנפלד חזר על הסיפור הזה עשרות פעמים, אולי מאות, עד שגווע אל מותו, כשעל שפתיו המילים "אני רק יהודי פשוט". היא היתה נערה שהקשיבה, אך לא הפנימה. כ- 30 שנים המתין בקרקעית התודעה שלה הביטוי הנדוש כל כך "אני רק יהודי פשוט" עם הבעת הפנים המיוסרת של אביה. עם הדמעה בזווית העין, וזה פעל בה לבסוף כארס של עכנאי. "ואני יהודיה?" שאלה את עצמה בעודה ישובה על הספסל, "אני יהודיה פשוטה? או שמא אני סתם מסתובבת בעולם ללא זהות ותוכן?" והשאלות היו נוקבות עד תהומות הלב. חווה קורנפלד ובעלה הלכו זמן קצר אחר כך למצוא את התשובות לשאלות בסמינר ליהדות. חצי שנה אחר כך, סמוך לגן הציבורי, היא שוב נפגשה בשבת בבוקר עם דוקטור נחושתן. הוא בדרכו לבית הכנסת עם כיפתו הלבנה והיא בדרכה לבקר את נכדה הטרי. הוא כמעט בלע את לשונו ובקושי הכיר אותה. הגב' קורנפלד היתה לבושה בצניעות רבה, ולראשה כיסוי ראש. "שבת שלום דוקטור" אמרה לו "גם אני רק יהודיה פשוטה".

"...השב תשיבם לאחיד" (כב,א)

התורה מצווה אותנו על מצוות השבת אבידה. רבי חיים בן עטר ה"אור החיים" הקדוש מסביר מצווה זו בדרך הדרש- ישנם מאחינו היהודים שהתרחקו מהקב"ה עד שכאילו נאבדו ממנו והתפקיד שלנו זה להחזיר את האחים שלנו לאבא, שנחזור להיות משפחה גדולה ומאוחדת. וכל אחד יכול כמו שראינו שד"ר נחושתן על ידי משפט אחד אפילו בלי לשים לב עורר את הניצוץ הכבוי שבגברת קורנפלד. יהי רצון שנזכה להבעיר ניצוצות על ידי שנלך בדרך התורה והמצוות.

גברת קורנפלד לא יכולה לסבול דתיים על גווניהם השונים, עם שטריימל, בלי שטריימל, עם קיטל או בלי, עם עניבה, בלי עניבה, ואפילו כיפות סרוגות עם חולצה צבעונית עוררו בה טינה עזה. היא כבר לא אשה צעירה הגב' חווה קורנפלד, ועיסוקה כמאבנת ליקויי למידה למעלה מ- 30 שנה, העמיד אותה בשורה הראשונה בסקטור המקצועי שלה. שמה הלך לפניו מדן ועד אילת. היה זה בוקר יום שבת קייצי, פרשת "משפטים", ב' אלול, החום הכבד עדיין לא לפת את הנבראים, והיא השכימה קום כהרגלה, לצעדת הבוקר הקבועה שלה. השעה 8:00 בבוקר. אנשים עטופי טליתות נכנסו ויצאו מבתי הכנסת, אבל אותה זה לא עניין. היא אף פעם לא הישירה מבטה לטיפוסים הללו שסימלו בשבילה גלות, חשכה, פרימיטיביות, נחשלות ומה לא? היא פנתה ימינה לכוון המרכז המסחרי והנה מולה... לא פחות ולא יותר... דוקטור אביגדור נחושתן. "בוקר טוב דוקטור". "שבת שלום גב' קורנפלד". "דר' נחושתן היה אף הוא זריז בהליכתו... אך בטרם פנה להיכנס לחצר בית הכנסת השכונתי היא הבחינה בכיפה לבנה על פדחתו... "לא ידעתי שאתה דתי" אמרה בתמהון. "אני לא דתי" השיב. "אז לאן אתה הולך עם הכיפה? הקטנה שעל ראשך?" "לבית הכנסת" השיב הדוקטור. "זה לא סוד, יהודי שהולך לבית כנסת צריך לחבוש כיפה... לא אני המצאתי את זה". "אז אתה כן דתי" התעקשה הגברת. "לא גברתי... אני רק יהודי פשוט, רק יהודי פשוט. שבת שלום". מכאן ואילך כבדו פסיעותיה. 20 שנה היא מכירה את רופא המשפחה המסור אביגדור נחושתן, ומעולם לא העלתה בדעתה שהוא פוקד את בית הכנסת, שמץ של אידישקייט היא לא מצאה בו. הוא לא הקרין שום לחלוחית כזו. "אני יהודי פשוט... רק יהודי פשוט", המשפט הזה הזדהה כיבבת שופרות של אלול בין אוזניה, כמו מינים ועוגב. כמו הצלצלי שמע. לא פסק לרגע. "אני רק יהודי פשוט... יהודי פשוט". "ריבוננו של עולם" הרהרה בעודה נחה על ספסל בגן הציבורי "מאיפה אני מכירה את המשפט הזה, למה הוא לא נותן לי מנוחה...?". רק יהודי פשוט. חווה נולדה להורים ניצולי שואה. בבית לא דיברו על הטראומות האלה. תמיד היה שקט מתוח באוויר. מעיק. אביה היה איש מופנם וסגור. בקושי הפליט כמה מילים ומשפטים יבשים מדי יום. איש קשה יום, חרוץ, עובד במפעל תעשייתי, ומביא לחמו בכבוד. היא בת יחידה. אמה, אשה טובת-לב נפטרה עליה בחטף בהיותה תלמידת תיכון, ומיד אחר כך חלה אביה במחלה הנוראה

חודעות לבריאות טבעית

כללים לחיים, חלק א'

רפואה באמונה

(2) העוסקים בפעילות גופנית סדירה. לאלו מומלץ לתת מעט מהמזונות מן החי גם באמצע שבוע (בתנאים שיפורטו במאמרים שלפנינו).

המקור הטוב ביותר לחלבון בטבע עבור האדם הוא קטניות ואלו הן- עדשים (כתומים/ ירוקים/ חומים/ שחורים), שעועית (ירוקה/ צהובה/ מאש/ אזוקי/ לבנה/ אדומה/ שחורה), חומס (גרעינים מבושלים או כממרח- בהכנה ביתית בלבד), פולי סויה/ טופו, פול, קינואה (לבנה/ אדומה/ שחורה).

המקור הטוב ביותר לפחמימות בטבע עבור האדם הוא דגנים מלאים, פירות והירקות העמילניים. המזונות הבאים הינם עמילניים (עשירים בסוכר): אורז חום מלא, אורז אדום/ פראי, גרעיני חיטה, דוחן, בורגול מחיטה מלאה, גריסי פנינה, תפ"א, בטטה, תירס וארטישוק ירושלמי. ישנם גם דגנים דלי עמילן ואלו הם- כוסמת, אורז בר, אמרנט, שיפון וטף (קמח מדגן אתיופי) ואורז בסמטי מלא (פחות מומלץ לסכרתיים).

איני רוצה להקדים את המאוחר אך על קצה המזלג ובדרך רמז אומר כעת כי ישנם טבעים שונים לבני האדם. יש כאלו שטבעם יבש יותר ולהם ומלאים עפ"י רוב המזונות העמילניים העשירים בדבק העמילני המלחח מאד. ישנם כאלו שטבעם לח ורטוב ולהם יתאימו עפ"י רוב מזונות דלי עמילן. ולכל כלל יש יוצא מן הכלל וכל מקרה לגופו.

התזונה הצמחונית הנ"ל עשירה מאד בויטמינים, מינרלים, אנטי אוקסידנטים (מאיטים תהליכי הרס בגוף הגורמים לזקנה) וסיבים תזונתיים (משמשים בגוף כחומרי ניקוי המשפשים ומניעים את הצינורות ומדביקים אליהם את תוצרי הפסולת, השומנים והליחות המיותרים ומסלקים אותם אל החוץ), ואין תמורתה! במאמר הבא ב"נ אזכיר בקצרה את שילובי המזון המומלצים ואת התפריט המומלץ לשבת קודש.

במאמרים הקודמים עסקנו בתבונה הפשוטה, שע"י הבחירה הנכונה של מזוננו יתחזק "הכוח הדוחה", המרחיק מעלינו את הרע והמזיק, ובזכות זה יזומן בכבוד גדול הטוב והמועיל אל גופנו. ישתפרו תהליכי ההפרדה בין ה"טהור" ל"עכור", הספיגה של רכיבי ההזנה מהעיכול אל הדם תהיה מקסימאלית וכל מהלך היצירה של רכיבי הדם והחיסון יהיה בשיאו. בחירה טובה אכן תועיל במידה רבה לבריאות הגוף, אבל מה יהיה על נפשנו הרעבה- האם נגזר עלינו לא לאכול עוד מן המאכלים השמנים והעסיסיים לעולמים? הבורא יתברך יודע נפש בריותיו ומתוך התורה הקדושה נלמד את הכלל הבא "מודעות לבריאות טבעית", שיהיה נחוץ עד מאד לבריאות גופנו ונפשנו.

הכלל השני הוא- ששה ימים נקיים וביום השביעי מתענגים על השם, שנאמר "וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֲגֹג... אֲזַ תִּתְעַנְּג עָלַי... וְהֵאכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב יַעֲקֹב אֲבִיךָ וְגו'" (ישעיה נח, יג-יד), "אז" דווקא, אבל בששת ימי החול, נרגע קצת מהבלי העולם (אשר אכילתם קשורה גם לתופעה רפואית המכונה "הליטוזיס" והיא הבל פה לא נעים, כי הגוף אמנם אוהב מאד להתענג על מיני המזונות השונים, אך שונא שמעמיסים עליו). פירוש הדברים הוא, שבכל אחד מימות השבוע נשתדל להימנע ממזונות שמנים, מלוחים, חומציים, מטוגנים ובפרט אם הם מתועשים "משופרים וזוהרים"... ובשבת נאכל מהם במידה.

התפריט המומלץ ביותר לכלל בני האדם הוא לצרוך בעיקר מזונות צמחיים באמצע השבוע, היינו ירקות, פירות, עלים, נבטים, נבטוטים (ובכללם במיה, אפונה, שעועית ירוקה ואצות ים), קטניות ודגנים מלאים וכמובן לשותות מים נקיים. מי שיאכל כך, יהנה מתהליכי ניקוי ובנייה משמעותיים ואשריו ואשרי חלקו. בשבת ניתן לצרוך גם מזונות מן החי, היינו בשר, עוף, דגים, גבינות וביצים. יוצאי דופן, במידה מועטה, הם: (1) הילדים והמתבגרים

זמני תפילות בנוסח תימן ברחבי חריש

בית הכנסת
"עץ חיים" נוסח בלדי
 גפן 17 בחניה

בית הכנסת
"שתילי זתים" נוסח שאמי
 אלון 9 ביה"ס מעיין האמונה קומה 2

שיעור תורה לילדים
 בשבת בשעה 12:30
 בבית הספר מעיין האמונה
 קומה 2 רחוב אלון 9
 עם הרב רחמים מסיקה שליט"א
 פה מפיץ מרגליות
 כולם מוזמנים

שיר השירים - 18:30
מנחה וקבלת שבת - 18:50
שחרית תיקון - 07:00
המהולל - 07:30

ערב שבת - פלג המנחה
שיר השירים - 17:20
מנחה וקבלת שבת - 17:50
תיקון והודו - 07:00
שחרית שבת - 07:30

תהילים לבנות
 מידי שבת
 בבית מש' קטיעי
 תאנה 16 דירה 2
 בשעה 12:30

שיעור תורה בשבת קודש הלכות שבת מפי הרב יאיר שרפי - 15:30 בבית הכנסת "שתילי זתים"
 מנחה משותפת - 16:30 בבית הכנסת "שתילי זתים"
 מתמאנה - 19:17
 ערבית מוצ"ש - 19:47

תהילים לבנות
 מידי שבת
 בבית מש' ג'נאח
 גפן 17 קומת כניסה
 בשעה 15:00

תהילים לבנים נוסח ספרדי ביה"כ השאמי - 14:10	תהילים לבנות ביה"כ המרוקאי - 13:00	תהילים לבנים נוסח תימן ביה"כ השאמי - 13:10
--	---------------------------------------	---

פרטי חשבון לתרומות:
 בנק לאומי (10)
 סניף 954 מס' חשבון 7152226
 | להעברה בבטי: 054-6812981 |
 לתרומות בהוראת קבע או
 באמצעות כרטיס אשראי:
 050-7540977
לפניות:
 ר' יאיר שרפי 052-7166601
 na0546812981@gmail.com

שחרית בחול - 7:10 שני וחמישי 7:00 (מנין בלדי - גפן 17 בחניה)
מנחה וערבית - סמוך (מנין בלדי - גפן 17 בחניה)

שיעור הדף היומי
בביה"כ הבלדי
 גפן 17 בחניה
 ע"י הרב דניאל אהרון
 בשעה 20:30

בית הכנסת	כתובת	שיר השירים	מנחה וקבלת שבת	שיעורי תורה	שחרית	מנחה	ערבית מוצ"ש
דרכי אבות (בלדי)	אתרוג 5	דק 25 לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב אסף טייבי 16:00	07:15	17:00	דק 10 לפני צאת שבת
אמונה ודת (נוסח תימן)	כלנית 20 שכ' הפרחים	דק 30 לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	רמב"ם הרב מנחם 16:00	07:00	17:00	דק 15 לפני צאת שבת
שיר חדש (בלדי)	אורן (חזון שמעון)	דק 20 לפני כניסת שבת	5 דק אחרי כניסת שבת	הרב יאיר ידעי 16:30	07:30	17:15	דק 5 לפני צאת שבת
ויאמר ליעקב (שאמי)	רימון 8 (כנפי רוח)	דק 20 לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב שאול יוסף 15:45	07:30	17:00	דק 10 לפני צאת שבת
תפארת בני (נוסח תימן)	מרגלית 5 (תלמי הדר)	דק 20 לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב אברהם בן אטולין 17:30	08:00	17:00	דק 10 לפני צאת שבת

בית-ההלל
 פרויקט יחיד יחזק הלוי ז"ל
 זמן וחיים שלם הלוי ז"ל וז"ל

תשפ"ב
 בשליש לשרות

הרה"צ יהודה יחזק הלוי ז"ל
 הרב יחזקיהו חזקיהו לוי ז"ל

ניתן להשיג כל יום בין מנחה לערבית בביה"כ הבלדי "שתילי זתים" רח' גפן 17 בחניה

את הספר ניתן להשיג

053-3453020

הופיע!
 בעזרה שית"ת יצא לאור עולם הספר הנפלא

בנין משה - הלכות שבת
 חלק ד'

דיני מלאכת נזח, מלבן, מנפץ, צובע, טוהר, עושה שני בני נירן, מייסך, אורג, בוצע, קושר, מותר, תופר, קורע, צד, שוחט, חובל והוצאת דם, מפשיט, מעבד, מליחות אולכין, ממוחק, ממורה, מותרך

מאת הרב הגאון **משה רצאבי שליט"א**
 מחי"ס בארות משה על פסקי מהרי"ל, מוצ"ב בבית ההוראה
 ורב הקהלת "פעולת צדיק" בעיר אלעד ת"ז

בו מבוארים דיני שבת המצויים בזמנינו והנוצצים לכל אדם בלשון צה וקצרה השווה לכל נפש עם ציונים ומקורות ביאורים ומפורט, כולל מפתח עניינים מפורט

את הספר ניתן להשיג

053-3453020

פרטל תורה למוסדות חרדי תורת
 מרכזים מולטימדיים ולקנין ממומנת יו-טוב
 יאיר שרפי - יאיר@sharitz.co.il - 054-6812981

לק"י

עמותת אחוות אחים חריש
בנשיאות פוסק עדת תימן הגאון
מרן רבי יצחק רצאבי שליט"א

כולל יום אברכים "פרי צדיק" לפי מנהגי עדת קודש תימן

ראש העיר מר יצחק קשת, מוקיר הקהילה
בירך את האברכים וחברי קהילת אחוות אחים

הרה"ג אשר זגרון שליט"א מייסד ומנהיג קהילת "לעבדך באמת"
המהווה מגדל-אור בחריש לכל תושבי העיר בירך את האברכים המצוינים
לזכות לראות פירות בעמלם

גם אנו מייסדי הקהילה מודים רבות לעזרתם הרבה לכל דבר שבקדושה!

**הזכות
כולה שלך!**

לתרומות ופרטים נוספים יש לפנות לאיתמר עובד. בטל 053-345-3020
להוראת קבע באמצעות כרטיס אשראי: 050-7540977

פרטי חשבון לתרומות:
בנק לאומי (10) סניף 954
מס' חשבון 7152226
להעברה בכי"ט: 054-6812981

גרפיקה ועיצוב: ציפי אהרון 0525953030